

Paměť národa

Jana Čiháková

1. vstup

Moderátor:

Paní Jana Čiháková byla ještě malé děvče, když ji zasáhly události spojené s druhou světovou válkou. Na tohle období má rozporuplné vzpomínky. Její otec se staral o uprchlíky, kteří měli úkryt nedaleko hájenky v Lomanech, kde bydlela.

Pamětnice 5:40-6:08

„Když tatínek vyprávěl, že se staral o skupinu těch, co utekli z vlaku smrti a bydleli tady v lese, skrytě, tak jsem si myslela, že mi povídal nějakou pohádku, až teprve později jsem zjistila, že to žádná pohádka nebyla, že to byl skutečně tak těžký život.“

2.vstup

Moderátor:

Uprchlíci měli úkryt v takzvané Černé jámě, kam jim tatínek paní Čihákové nosil jídlo.

Pamětnice 7:41-8:07

„Bydleli vlastně pod zemí v zemljance a měli tam pěšinku, jako by tam chodila liška, jako by to byla liščí nora. Jenže oni věděli, že nadzdvihnou ty větve a můžou jít dovnitř po schodech. Dokonce v zimě tam mívali i kamínka.“

3.vstup

Moderátor:

Tatínek pamětnice si byl vědom toho, že pokud němečtí vojáci úkryt odhalí a zjistí, že uprchlíkům pomáhá, bude zle. Celá jeho rodina by se ocitla v nebezpečí.

Pamětnice 6:40-7:00

„Němečtí vojáci procházeli lesy a hledali, co kdo se tam někde ukrýval nebo co tam kdo si schoval, protože museli odevzdávat obilí a všechno, tak si rolníci schovávali to obilí třeba někde v lese.“

4.vstup

Moderátor:

Otec Jany Čihákové se snažil být na takovou situaci připraven. Ve štítu hájenky byla dvě okna. Měl zde připravenou pušku a věřil, že pokud by vojáci přišli, nejdříve by zastřelili psy a on by tak měl čas zastřelit vojáky a ochránit svoji rodinu.

Pamětnice: 7:03-7:35

„Báli se, že se přijde na to, bylo to nahlášeno, chůze těch vojáků, tak pan lesní Majdl tatínkovi povídal: „Jane, zítra přijdou vojáci.“ A tatínek musel zařídit, aby přestěhoval ty partyzány někam jinam, do jiného polesí, úplně mimo tady tu oblast.“

Moderátor:

Tatínkovi pamětnice se podařilo uprchlíky přesunout na jiné místo a němečtí vojáci při obhlídce lesa nic nenašli.

5.vstup

Moderátor:

Na závěr přichází životní rada Jany Čihákové, kterou získala od zástupce ředitele školy ve Všenorech.

30:39-30:55

„A to je rada, kterou ráda po něm opakuji, když s někým mluvím, tak říkám, nauč se mít sebe rád a nauč se někdy sám sebe pochválit, že se ti něco povedlo.“